

det er overordentlig farefuldt at færdes paa Søen der, navnlig om Efteraaret. Det er ikke saa faa Vaade, der sejle der. Et lille Fisserleje som Hornbæk er der 12 Kvæser, som stadig sejle paa Anholt. Hele den samlede Fisserbefolkning i Nordfælland, den egentlige Fisserbefolkning, sejler der ud en 12—16 Mil eller længere, og der ere de nødte til at holde Søen i de mørke Nætter, medmindre det er saa ravrussende galt, at de maa lænse for Vejret over til Sverige, saa er det jo ligefrem livsfarligt for dem. Der er stet mange Ulykkes-tilfælde der; i Nar er det, saa vidt jeg ved, gaaet godt, men jeg mener, man skal betænke sig 2 Gange, før man negter en Bevilling af den Natur. Jeg har tilladt mig foregaaende Nar at henlede Opmærksomheden paa en Havn paa Anholt. Det glæder mig og sagtens meget mere Fisserne, der skulle benytte den, at den ærede Minister har taget Hensyn dertil, og at der er kommet Forslag til en Bevilling dertil paa Finanslovsforslaget. I det jeg tillader mig at indtale dette, skal jeg selvfølgelig ikke kunne sige noget om, hvor vidt de Grunde, der have været medvirkende til Finansudvalgets Bestemmelse, kunne siges at have behørig Vægt eller ikke, det kender jeg ikke. Jeg har ikke været i Stand til at danne mig en Mening om, hvorvidt det Punkt, der her er Tale om, er det heldigste, eller om noget andet Punkt kunde være heldigere, det er jo som oftest saaledes, at det er uhyre vanskeligt for Rædgjort at faa nogen egentlig Mening om, hvad der er det bedste. Ganske vist er Regeringens Vandbygningsdirektør kommen til det Resultat, at det kunde lade sig gøre paa denne Maade, men jeg tror, at hvis man vilde spørge de lokale Fiskere derom, vilde man faa meget afvigende og modstridende Meninger at høre, om hvilket Punkt der kunde være det heldigste. Af alt, hvad der kan og skal gøres for Fisseriets Fremme, forekommer det mig imidlertid, at saadanne Havne i og for sig ville være Nr. 1. Ganske vist er der gjort adskillige mislykkede Forsøg, navnlig ved Hundested og maasse andre Steder, men fordi der er gjort enkelte mislykkede Forsøg med Havnebygning for Fisseriet, derfor skal man ikke opgive det, og Anholt er særlig det Sted, hvor jeg mener, man bør anlægge en Havn, med al Agtelse og Hensyntagen til Vestjylland, som naturligvis trænger lige saa haardt. Jeg vil henstille til det ærede Udvalg, at det vil optage denne Sag endnu en Gang og se, om det ikke mulig til 3dje Behandling kunde komme til et andet Resultat. Jeg beklager meget navnlig de nord-

fællandske Fiskere, dem kender jeg og taler stadig med. Det er paa en Maade deres Tanke, Bønner og Ønsker, jeg her tillader mig at frembære, fordi der ikke er Tale om en Sammenligning mellem Vigtigheden af en Vaadehavn ved Anholt og en ved Hundested. Dels er Hundested Havn en Gang mislykket, og dels er der jo en anden Udvej; der kan der tages andre Forsigtighedsregler. Tidligere ved jeg nok, at Hundested havde et vist politisk Moment, det skulde danne et solidt Grundlag for det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgrets (Holch), men det har han alligevel, saa der behøves ikke politiske Hensyn at tages i Betragtning. Jeg mener altsaa, at det Samraad, der er foretaget angaaende Hundested Havn, maasse kunde stilles noget i Vero, men derimod vilde man imødelkomme et almindeligt Ønske ved med fuld Kraft at tage fat paa en Havn ved Anholt. Man skal betænke sig 2 Gange, inden man siger nej til det Forslag, som den ærede Minister er kommen med, og som er støttet paa hans tekniske Konsulenter, der have foretaget de fornødne Undersøgelser derom. Det var det, jeg har at sige, og jeg skal nu henstille til det højtærede Finansudvalg, om det ikke er i Stand til at forandre sin Beslutning, saa at Bevillingen kunde blive given, og der kunde blive taget fat paa Anlægget endnu i det kommende Finansaar.

Bouløfte: Jeg kan i det væsentlige slutte mig til den sidste ærede Talers Udtalelser. Jeg har ved Sygdom været forhindret i at være til Stede i de sidste Par Dage, men jeg har af Udvalgsbetænkningen og Endringsforslagene set, at Udvalget foreslaar at nægte den til Paabegyndelse af en Mole m. m. ved Dræthøj paa Anholt foreslaaede Sum. Da jeg som sagt ikke var til Stede i Gaar, hørte jeg ikke, hvad der blev sagt om denne Sag og kan altsaa ikke sige noget derom. Jeg vil kun ligesom den sidste ærede Taler bede Udvalget om at tage denne Sag op paa ny til 3dje Behandling, og jeg vil haabe, at det ikke er nogen bestemt Afvisning, men kun en foreløbig Udsættelse af denne Sag som af andre store Sager til 3dje Behandling, der nu skal finde Sted. Det er sikkert, at ikke alene Anholterne — thi det har vist mindre at sige med dem selv — men Fisserne overalt fra hele Rattegat ville blive i høj Grad stufede, hvis denne Sag gaar bort, som Udvalget har foreslaaet. Jeg haaber derfor, at Udvalget nøje vil overveje denne Sag til 3dje Behandling, og at der maa fremkomme Forslag til den Tid. Om